POKROK ZÁPADU,

Týdenník politický poučný a zábavný,

PRO

ČECHOSLOVANY AMERICKÉ.

Vychází každou středu.

Redaktor a vydavatel: Jan Rosický.

Předplatné pro Spoj. St. a pob. Kanady činí $2.50 na rok.— DO EVROPY $3.00 ročně.

Zásilky peněz

jsou nejbezpečnější, když použije se poštovních poukázek (Money Orders). Peníze odvádějí se v tom případě poštovnímu úřadu, který obvodě poukázku do rukou zmocněte, a tento smí je potom vložiti do psaní a odeslati pod naší adresou.

Malé částky peněz mohou v listech registrovaných (Registered Letters) zasílány býti. Za peníze ztracené v jednoduchých listech odpovídá sami vydavatelovy odpovědnost.

Rukopisy zásilky se nezakládají nevyzvány. Všechny dopisy budou odpovídány.

„POKROK ZÁPADU"
Omaha, Neb.

THE "POKROK ZÁPADU,"

("PROGRESS OF THE WEST")

Is the leading republican journal published in Bohemian Language in the United States, with a general circulation in nearly all the States and Territories but principally in the West.

J. Rosický, Editor & Publisher.

RATES OF ADVERTISING:

Local notices 15 cts. per line for 1st insertion.

Standing advertisements:

One inch a year	$9.00
" " 6 Months	5.00
" " 3 "	3.00
" " 1 Month	1.50

☞ Larger space by special contract.

Office 138 Farnham Street, Omaha.

Omaha, 9. července 1879.

Páté veto.

Poselství presidenta, kterým odepřel schválení zákonu, nimž povolují se vydání pro maršály, jest kratší než poselství předcházející. President uvádí, že zákonem tím povoluje se 600.000 pro vydání maršálů, kteří jsou úředníci nezbytní k věrnému plnění zákonů. Úřad maršálů byl zaveden hned prvním kongresem a zákon povinosti jejich vyznačující schválen 24. září 1789. Povinosti ty vyznačeny byly následujícím článkem zákoníku: "Maršálové a jejich přeručí mají v každém státu tu samou moc u vykonávání zákonů Spojených států, jako šerifové a jejich přeručí v každém státu mají dle zákonů státu toho." V pozdější dobách rozmnoženy povinosti maršálů rozličnými dodatky a všechny tyto povinosti jsou potřebné a nutné. Bez těchto maršálů by nebylo lze prováděti zatýkání a jiné rozkazy soudů. Jurisdikce kriminální soudů Spoj. St. jest velká. Spadají do ní přestupky zákonů celních, bernich, na ochranu Indiánů, na ochranu veřejných pozemků, na ochranu voleb; zločiny proti spravedlnosti; falšování peněz a t. d. Všechny tyto zločiny a mnoho jiné mohou pouze před soudy Spoj. St. potrestání dojíti a prospěch celé země závisí od plnění zákonů těch. V distriktu Columbia (ve Washingtonu) všechny soudní výkony dějí se od maršálů a plnění mnohých zákonů závisí pouze na udržování maršálů a jejich přeručí. Jsouť ve skutečnosti policií vlády ústřední. Každý stát, každá země která má vůbec soudnictví hodno jmena toho, má úředníky mající se ty samé práva a moci. Zbaviti vládu národa úředníků těch, bylo by tak osudné pro prospěch národa, jako odstranění šerifů, konstebliů a policejních úředníků v jednotlivých státech. Bylo by to popíráním práva Sp. St. plniti zákony a popíráním veškeré moci používati moc civilní. Zákon předpisuje úředníkům těmto plat za služby jejich. Prostředky potřebné k tomu účeli sebrány byly již od lidu daněmi. Proto nenamítá president ničeho proti té části zákona.

Však zákon ten zároveň obsahuje podmínku, kterážto je totožná s onou, jenž přivtělena byla k zákonu pro soudní výlohy, na který veto položeno bylo dne 23. června. Podmínka ta zakazovala používání kterékoliv části povolených peněz co plat za služby potřebné k plnění zákonů volebních a zakazovala dělání dluhů při plnění zákona toho. Námitky své i důvody, proč podmínce té schválení odpírá, podány byly minule a k těm znovu odkazuje.

Tak jako s předcházejícími, dělo se i s vetem tímto. Zákon neprošel dvěma třetinami hlasů přes veto a nenabyl tedy platnosti. Tím také nepostaráno o potřebné peníze pro služné maršálům a president zaslal hned po odhlasování nové poselství kongresu, v kterém upozorňuje, že opomenutí povolení potřebné částky, může velmi vaditi v konání spravedlnosti a plnění zákonů a vyzývá kongres, aby potřebnou částku povolil. Kongres však na poselství toto nevzal žádného ohledu a odrolil se. Nyní bude arci na voličích, aby při příštích volbách dali hlasy svými na jevo, zdali schvalují jednání demokratů a neb presidenta.

O té svrchovanosti států.

Když psali jsme před několika týdny článek, v kterém uvádělí jsme za hlavní zásadu demokracie svrchovanost států, nenapadlo nám arci, že by kdo chtěl popírati tuto známou a uznanou věc. Však stalo se přec, "Slavie" rozhodně popírá, že by to bylo zásadou demokratů a požaduje od nás důkazů. My sice předložili Slavii během minulých tří roků otázek bez počtu, nesčíslněkráte žádali jsme o odůvodnění toho neb onoho jejího výroku, však zřídka, velmi zřídka, dostalo se nám odpovědi. Nevíme, jestli "Slavie" nemohla neb nechtěla odpovídati. My nebudeme tou měrou se "Slavií" jednati a bude nám potěšením, podati důkazů žádaných. Však vyhledání těch samých vyžaduje času, kterého nám málo zbývá a nemajíce mimo to mnohé z potřebných dokumentů po ruce, odložíme odpověď na dobu příští. Prozatím chceme pojednati o některých věcech, které Slavie v posledním čísle v článku proti nám mířeném uvedla. Praví: "Oni (jihané) se odtrhli nejdříve od strany demokratické (pokud k ní náleželi) potom od Unie; oni zrušili nejdříve zásadu demokratické strany, potom ústavu zemskou. Proto povstal proti nim celý sever (republikáné i demokraté) na obranu ústavy zemské a poraziv odboj, přivedl je k poslušnosti."

Jest pravda sice, že se jihané dříve v konvenci Charlestonské r. 1860 odtrhli, však co byl výsledek odtržení toho? Když odtržení nominovali Breckenridge a "regulární" demokraté Douglasa a když volba skončena a přikročeno k čítání volitelských hlasů, ejhle! Douglas měl 12 a Breckenridge 72 hlasů volitelských. Odtržení měli pětkráte tolik hlasů volitelských co regulární. Hledímeli na "odtržení" to ve světle tomto, jeví se nám, že silnější část odtrhla se od slabší; že jihané tehdy, tak dobře v kongresu jako u osudí volebního a v koleji elektorální tvořili hlavní část, trup, strany demokratické a demokraté severní pouze končiny, potřebné sice, ba nezbytné, však přece jen podřízené. Nám zdá se podivné odtržení takové, kde větší část odtrhuje se od menší. Nám zdá se, že spíše tu menší část lze nazvati odtrženou a tedy že ne jižní demokraté, nýbrž ta nepatrná frakce severních demokratů se odtrhli od strany demokratické. Demokraté jižní vždy ve straně té převládali a ten samý poměr udržel se do dneška. Pohlédnemeli do síní kongresu, co tu shledáme? Jih zastoupen v senátu 26, sever pouze 16 demokraty; v sněmovně poslanců má jih (čítámeli v to i Missouri, kterýž stát *for all intents and purposes* možno s jihem v jedno shrnouti) 92 sever pak pouze 56 demokratů. Nevíme proto s jakým právem mohou demokraté severní osobiti sobě, že jsou demokraty regulárními, an ovládání jsou ve všem od většiny strany své z jihu a že oni jedině zastávají pravé zásady demokratické.

Že někteří demokraté ze severu postavili se do boje proti odbojnému jihu, jest pravda a toto vlastenectví těch několika zasluhuje veškerého uznání. Však ti tvořili jen nepatrnou část nepatrné frakce severních demokratů; daleko větší část tvořili ti, kteří co "rytíři zlatého kruhu," "synové svobody" a t. p. sympatizovali s jihem, poskytujíce mu podporu mravní a na mnoze i hmotnou. Za těch několik demokratů, kteří v armádě severní stáli, nechť již učinili tak z vlastenectví, neb pro bounty, neb ze ctižádosti, nemůže si zajisté strana demokratická co strana osobiti zásluh žádných.

Malicherným, ač nedíme nic jiného, jest odvolávání se Slavie na mnohou volbu presidentskou a spor který následoval. Presidenti ve Spojených nevolí se přímo hlasy voličů. Zvolení presidenta závisí od většiny hlasů volitelských. Zákon nepředpisuje, že zvolený musí míti většinu hlasů voličů, nýbrž většinu hlasů volitelských. Zakladatelé republiky této a tvůrcové ústavy nemíli nikdy ani úmyslu, nechati rozhodovat volbu presidenta většině hlasů voličů. Čl. II. ústavy stejně praví, že každý stát "ustanoví" (appoint) tedy *ne* "zvolí" volitele presidentské a také v dobách dřívějších, jako ku příkladu v jižní Karolině, byli volitelé přímo ustanovováni legislaturou a nikoliv voleni. President Hayes není jediný z presidentů Soustátí, který stal se presidentem, aniž by měl nadpoloviční většinu hlasů odevzdaných. Proto jakákoliv apelace k tomu, že Hayes neměl hlasů tolik co Tilden, jest pouhou šlupikou, nižto snad ze sympatie pro Tildena a neuvědomělých voličů získati, kterážto však jinak u člověka jen poněkud obeznalého s ústavou, místa nenalezne. Však kdyby jsme chtěli rozebírati tuto otázku o většině hlasů, musili by jsme přijíti k závěru, že při volbě poctivé byl by Hayes obdržel většinu hlasů. Či chce ještě nyní Slavie popírati, vůči přiznávání listů jižních, že v Mississippi, Georgii a jiných jižních státech, kde převládá černošstvo, nebylo buldozování a by většiny pro Tildena tam doctěné že byly poctivé?

Nevidíme však věru, kterak Slavie přichází k tomu, aby rozhodnutí sporu presidentského přiváděla ve styk se zásadou svrchovanosti států. A vůbec nepochopujeme, k čemu Slavie uvádí:

"Když jednalo se o presidentské hlasy Floridy a Louisiany, tu neřekli republikáné: Jsme národem a volba tato jest národní; protož sluší národu rozhodovati o pravosti neb nepravosti elektorálních hlasů."

Republikáné tak neřekli, proto že nepotřebovali; proto že ústava a zákon předpisují jak a kdo má rozhodovati. Rozhodnutí přísluší kongresu a ten jest zástupcem národa. A kongres ten rozhodnul. Svěřil vyšetření sporů zvláštnímu výboru, elektorální komisi, která podala svou zprávu, své dobrozdání a kongres, který tehdy v sněmovně poslanců byl již demokratickým, rozhodnutí to schválil. Jestli rozhodnutí to nebylo po chuti Slavii, my za to nemůžeme ani strana republikánská; členové její strany, demokraté, byli tak dobře za utvoření komise elektorální, jako za přijmutí a schválení její zprávy zodpovědni. Postrádáme ve zmínce a sporu presidentském, když již jednou sem vtažen, ještě jednu věc. Když již Slavie činí zmínku o Floridě a Louisianě, mohla též učiniti zmínku o Croninově nosu.

Nejlépe se nám ze všeho arci líbí, že Slavie nechce se znáti k tomu, že omlouvá bezpráví, jakým jest dosazování dem. nezvolených poslanců. Nuž, jak se zachovala v loni vůči tomu že 4 neb 5 nezvolených poslanců v sněmovně bylo dosazeno? Netěšila se z toho, že spor o poslanectví z Colorado byl "šťastně" rozřešen? Totiž "šťastně" tím, že nezvolený demokrat dosazen a zvolený republikán odmrštěn. Nepamatujeme se, že by při kterém z ostatních sporů též "šťastně" rozřešených, byla odsuzovala demokraty, aspoň ne tak ostře jak mívá v obyčeji s republikány. Však přec. V jednom případu přece vyslovila se, že učiněno tak bezprávně, však zároveň omlouvala demokraty, připojíc k tomu, že republikáné jednou, před 11 neb 12 roky, také tak učinili. Kdyby chtěli jsme uváděti výňatky ze Slavie, mohli by jsme uvésti jich celou řadu z posledních let, v kterých Slavie stále a opětovaně prohlašovala, že zprávy o buildozování černochů na jihu jsou vyhlasné a pouze k vůli effektu; zvláště popírala a částečně u velkou pochybnost uváděla zprávy o násilí páchaném na černoších ve státech sporných, ač číslice samy nejvýmluvnějšího podávaly důkazu. A neomlouvala ještě nedávno svinulé zvláštní zasedání kongresu, tvrdíc s celou určitostí, že sem nic nestojí, jelikož členové mají roční plat, zatajíc však opatrně, že rozliční sluhové, klerkové a t. d. a pak tisk vyžadují denní výlohu ze 12.000. Či kárala nepotlesk demokratických senatorů tak ostře jako druhdy Grantův; a neb učinila o něm vůbec zmínky? Či neodsuzovala Ben Butlera dokud byl republikánem a neodporoučela jak mile stal se demokratem? Však k tomu vypočítávati znova ty sta případů, které jsme Slavii během let minulých vytknuli a na které nedostalo se nám odpovědi. Nepoupala tehdy "Slavie" hlavu svou popelem a nečiní to ani když opakovati budeme co jsme dříve řekli. Trefněji věru nemohla Slavie vyjádřiti to co soudíme o ní, než následujícími slovy:

"Náruživost stranická mu často zakaluje přirozeně bystrý zrak a svádí jej ku zjevným křivdám i naproti přátelům. Politika a víra stejně na některé lidi působí; oni mají všecku pravdu v hrsti; co jiného, to blud a ten by nejraději vyhladili. Pevně věřící té i oné strany nedbají mnoho o vědění; nemajíť ho zapotřebí."

Že by však slova ta na nás Slavie potahovati mohla, rozhodně odmítáme a podali jsme za tříletého našeho účinkování při listu četných důkazů. My nejen že neschvalovali, ale i rozhodně odpírali některým snahám většiny republikánské, jako ku příkladu znovu zavedení dolaru stříbrného, pro něž jsme horlili ještě v dobách kdy Slavie prohlašovala to za neštěstí národa. Stranictví nezahalilo nám přirozeně bystrý zrak tak, aby jsme neviděli chyby na kandidátech a nešvary ve vlastní straně, a proto jsme prvnějším odporovali a poslednější odsuzovali. Stranictví nezaslepilo nás, aby jsme slepě stranu následovali a to jest více, než Slavie o sobě tvrditi může.

Co vykonal 46. kongres dosud.

Kongres 46. byl svolán k mimořádnému zasedání svému presidentem k vůli tomu, že předešlý kongres opomenul učiniti povolení dvoje na vykonávání vládních povinností jistých a na vojsko. Kongres sešel se do Washingtonu, maje demokratickou většinu v obou sněmovnách a jal se prováděti demokratickou politiku, jak jen to šlo, aby ukázal zemi, co dovede a nač se může těšiti, kdyby dostal i demokratického presidenta k sobě, který by každý jeho krok straně republikánské nepříjemný nestíhal svým veto.

Mnoho toho kongres tento, ač velmi dlouho zasedal a bouřlivě měl jednání, nevykonal. Nebylo také času na nějaké opravdové zákonodárství, nýbrž všecka jeho snaha na obou politických jeho stranách směřovala jen k tomu, aby činil přípravy k nastávající na přesrok volbě presidentské, aby dělal kapitál, který na přesrok ponese úroky ve prospěch té neb druhé strany. K vůli tomuto účelu byly držány všecky ty dlouhé a zuřivé na mnoze řeči stranické. Jiného vznešenějšího účele neměly. O vlastenectví tedy, o péči a blaho lidu, o zdar země a ústavů její nebylo ani zmínky učiněno a také žádný z těch "prvních" placených vlastenců v kongresu na takové zbytečné věci ani nepomyslil.

Především většina v kongresu umyslila si, že prosadí následující záležitosti: Že provede zápověď užívání vojska při volbách ve státech. Druhý účel by zrušení zákona spolkového o volbách. Když se to nepodařilo, umínili si za třetí učiniti zákon ten o národních volbách neplatným nepřímo, a účel jejich byl zrušiti zákon o obrněné přísaze pro porotce na jihu.

Co z toho všeho provedli? První svůj účel, zamezení používání vojska spolkového při volbách nedosáhli. Zákony z roků 1792, 1795, 1807 a 1861 zůstávají dosud v platnosti. Na základě těchto zákonů Washington použil vojska ku vymoření daní v Pennsylvanii, když se tomu občané tamní protivili. Na základě zákonů těch president Jackson vymáhal vybrání daní spolkových v Jižní Karolině pomocí vojska. Na základě tom Pierce vymáhal národní zákony ve státu Kansas. Buchanan na základě zákona toho dělal počátek v den voleb ve Washingtonu pomocí vojska. Konečně Lincoln na základě zákona toho vymáhal provádění zákonů spolkových v některých státech jižních. Na základě téhož zákona může nynější president použíti vojska a loďstva spolkového ku provedení spolk. volebního zákona po celé zemi, v New Yorku, v San Francisco, v New Orleanu a jinde vlada. Kongresu nepodařilo se zhola prosaditi zrušení starobylého zákona toho. Návrh, který byl přijat, kterým se zapovídá použití vojska spolkového při volbách na místo policistů, jest pouhý písek, který nic tak daleko nezamená, poněvadž nikdy vojska se k účelu tomu neužívalo v Soustátí. Co vojsko může býti armáda vždy spotřebena ku vykonávání každého spolkového zákona, tedy i zákona volebního. V tomto ohledu tedy demokratická většina v kongresu nezískala nic, leč že jí nadáváno od strany druhé, že chce zrušením zákona toho dáti průchodu při volbách nepořádkům a podvodům volebním.

Druhý svůj úmysl neprovedli dokona a při tom se přesvědčili, že to není nic platno hroziti výkonné vládě zadržením povolení na rozpočty pod tou podmínkou, když nepovolí president jejich přání. Zákon spolkový voleb se se týkající zůstal tedy bez pohromy, jak býval dříve.

Když však toho nedocílili, snažili se aspoň zákon ten učiniti neúčinlivým tím spůsobem, že nechtěli povoliti peníze na užívání náměstků maršálů spolkových ku volbám spolkovým. President však jest vázán zákon ten plniti a vykonávati tak dlouho, pokud není zrušen, a když nemá peníze ku placení úředníků k vykonávání nějakého výkonu vládního, a zákon výkon ten předpisující není zrušen, není tím ještě sproštěn povinnosti zákonu toho šetřiti. Toto nepovolení tedy nemůže míti asi žádných skutečných nepříjemností pro presidenta za následek. Letos odbývá se pouze šest voleb do kongresu, a sice v Californii 4, v New Yorku 1 a v Iowa 1. Jest naděje, že k volbám těm nebude zapotřebí posílati maršály spolkové, a že se o ně nebude nikdo hlásiti. Pakli však by se některý stát hlásil o ně, budou ustanoveni a posláni. Plat jejich vezme se nejspíše z toho odboru, kde jest povolen jistý obnos na stálá vydání. Kdyby některý stát žádal za jmenování náměstků maršálů, budou jmenováni a povoleni, jak toho zákon ukládá vládě. Na vyplácení jich není povoleno žádných peněz, avšak národ své poplatky do pokl dny za tím účelem zaplatil, tak že když budou za služby své zaplaceni, nebude se tomu moci žádný demokrat opříti řádně. Proto nelze poznati žádnou moudrost v tom, proč demokratická většina v kongresu zdráhala se učiniti povolení na vyplácení spolkových maršálů k volbám. Mohlo by se státi však ještě, nežli se kongres na zimu zase shromáždí, že následkem nedostatkem maršálů a pomocníků spolkových by podvodní kořalečníci v některých státech mohli vzepříti se proti nedostatečnému počtu maršálů, mohli by vládu okrásti o veliké obnosy povinných daní, mohly by soudy spolkové utrpěti tím velice, a tu by demokraté svolali na sebe výčitek mnoho, kterých nehledali aniž zamýšleli. To by asi mohl býti ten nejhorší následek jejich zdráhání.

Čtvrtý účel svůj, zrušení obrnění přísahy porotců v jižních státech dosáhli úplně, poněvadž proti zrušení obrněné přísahy té mezi republikány nebyl žádný veliký odpor, ano republikáné se sami nabízeli, že pro zákon ten budou hlasovati, pak-li bude zvláště o sobě předložen.

Celkem tedy dosáhli demokraté po čtyrměsíčním boji v kongresu tolik, co jim bylo nabízeno hned na počátku sezení a nic více. Všechen ostatní boj byl na darmo a vrací se s nepořízenou domů. Nevyřídili téměř nic, přicházejí ku svým voličům s prázdnými rukama. Proto můžeme děkovati pekelnému vedru washingtonskému, že slavné naše "vlastence" a kongres vyhnalo a po semi rozprášilo, sice by nebyli na dále ještě nic vykonali, leda že by více nepořádku a zmatku v zemi spůsobili.

"Svornost."

NOTICKY.

‡ Kongres se odrolil a sice proti obyčeji v pořádku: Nebylo prý tentokráte tolik opilosti, hluku a škandálu, jako bývá obyčejně v posledních hodinách zasedání.

‡ Červnový sešit "Osvěty" měsíčníku to pro rozhled ve vědě, politice a umění, vydávaného V. Vlčkem, čís. 6 v Ostrovní ulici, v Praze, má následující obsah: Rusko-turecké v Bosně a Hercegovině, Joachim Barrande a jeho díla, O původu a podstatě lidské mluvy, Bledné duše, České divadlo, Rozhledy v umění výtvarném a Nové písemnictví. Osv ta vychází dne 25. každého měsíce a stojí ročně 6 zl. 60 krejcarů.

‡ Došel nás první sešit prvního díla "Života zvířat", díla to od A. C. Brehma, které v celém světě vzdělaném uznání došlo a do mnohých jazyků přeloženo bylo. V jazyku českém počalo vycházeti překladem prof. Č. Kotala a nákladem knihtiskárny Ottovy v Praze. Vychází v sešitech po 64 stránkách velké osmerky. Celá úprava jest krásná a důkladná. Illustrací jest velmi četně a vesměs zdařilé. Cena jednoho sešitu 60 krejcarů.

‡ "Hospodáře Amerického" měsíčníku věnovaného zájmům rolnickým, vydávaného p. A. Novákem v Milwaukee, obdrželi jsme číslo 6. Stojí $1 ročně a lze se naň předplatiti u vydavatele, čís. 433 Milwaukee Str., Milwaukee, Wis.

‡ Pan V. L. Vodička, jednatel B. & M. dráhy, právě uvázal se též v jednatelství pro pípy k vytáčení piva, hotovené od našeho krajana p. Červeného v Milwaukee. Pípy tyto jsou zvláštní soustavy a p. Červený má na ně patent. Měli jsme příležitost tento týden přesvědčiti se o výhodnosti pip těch a musíme přiznati, že jsme lepších dosud neviděli. Pili jsme pivo třetí den po naražení a kdežto v jiném pádu bylo by sotva k pití, s touto pípou bylo tak čerstvé a pěnivé, jako by byl právě čerstvý soudek narazil. Naši hostinští měli by si vynálezu toho povšimnouti.

‡ "Ani jediný z císařských Napoleonů nezemřel ve Francii aneb na francouzské půdě. Napoleon I., zakladatel dynastie, zemřel co zajatec na britickým ostrově sv. Heleny, v jižním atlantickém oceanu, jeho syn, Napoleon II., zemřel v Rakousku, jeho vnuk, Napoleon III., zemřel ve vyhnanství v Anglii, a nyní jeho pravnuk, mladík, v němž imperialisté francouzští měli naději, že se někdy stane vladařem Francie co Napoleon IV., setkal se se svým osudem na ostří zuluského kopí v jižní Africe." "Slov. Am."

‡ Pěkným příspěvkem k poměrům na jihu jest následující výňatek z časopisu "State" z Greensboro, v Sev. Kar.: "Jest to smutným pro tento vysílený a vyhladovělý stát, že z tisíců lidí, kteří přišli sem za správy republikánské, uložili své kapitály a snažili se zdomácněti zde, dnes jen málo jich zde dosud zůstává. Zanechavše zde vše, odebrali se odtud, aby vyhledali si domov, kde mohou vysloviti své náhledy a hlasovati dle vůle své, aniž by vystaveni byli urážkám, spílání a hanobení se strany mužů jako guv. Vance. Vystěhovalci ze všech zemí i států míjí Sev. Karolinu; karpetbegrové raději vše ztrácí, než aby zůstali a mnozí z turozenců hledají státy, kde školy, volby a řeč jsou svobodnými, hledají nový domov." Tak píše list jižní. Dokladu k tomu není třeba.

Nápady padoucnice.

PLEIS FIT POWDERS. Jest v užívání po mnoho let s prospěchem k vyléčení padoucnice, sv. Vita tance, křečí, neuralgie, nervosnosti a všech nervových neduhů. Když jej objednávate udejte stáří. Zašle se po obdržení 50 cts. a do Kanady za $1 poštovného. Adresujte, *JOHN M. PLEIS Jr.*, 600 N. 3rd str. Philadelphia Pa.